

сноре и записакъ златопечатнымъ хризовлагомъ и предъ ю 8
 Стоу гороу стон Бци Хиляндарьскон съ всакымъ зтвржден-
 ниемъ. Писа же се книга сна в лѣ. . ѿ. б. й (6850—1342).
 цѣтвюющій гоу нашемъ ку Хоу при игуменѣ Феѡні. въ . в. лѣ
 по съвршенніи храма архистратига Михаила, повеліеніемъ гдниа
 великаго воеводы Оланвера рѣкоу многогрѣшнаго Станислава
 да млю вѣдніе и фін и слѣжбнини всакаго уна сѣрков-
 наго исправляюще понте и утнте, аще и въ которѣ словъ
 съгрѣшиль юсмъ, простѣть, а не къните, понеже всакыи
 хрѣтианни иѣ радъ съгрѣшенню, ии нѣволю съгрѣшенніе
 приходить, да простѣте, а вѣ бѣ да проститъ въ снѣмъ вѣцѣ
 и въ боѹніи. Бѣ да проститъ великаго воеводоу Оланвера.
 Бѣ да проститъ подроѹніе его госпогю Аїнз Мароу и уeda
 ихъ. Бѣ да прости игумена Феѡніа съ всею братию. Бѣ да
 проститъ все слѣжбники право работлющіи стомъ храмъ семъ.
 Бѣ да проститъ всего мира хрѣтианскаго, и мене простѣте.
 Срв. Ламанскій, О нѣкоторыхъ слав. рукописяхъ въ Бѣл-
 градѣ, Загребѣ и Вѣнѣ. Спб. 1864, стр. 165—166; Сто-
 яновић, Записи, № 75—76.

28. — Пакъ тамъ. Послесловие въ Лѣсновския
 паренесисъ, 1353 г. Паметникъ се пази въ Софийската
 Нар. библиотека, а единъ листъ (послесловието) въ Бѣлградската
 Нар. библиотека. Ако се сѫди по почерка, паренесисътъ из-
 глежда да е биль писанъ пакъ отъ Станислава или отъ неговъ
 ученикъ. Самъ преписвачътъ е потайль името си задъ фор-
 мулатата таѢате Урѣнъцъ. За забелязване е, че и въ тая напред-
 нала епоха на срѣбска власть въ Лѣсновско, паметникътъ е
 писанъ пакъ на бѣлгарски езикъ и правописъ и дори името
 на бѣлгарския царь Ивана Александра е поменато на първо
 място: **Изволеніемъ ѡца и поспѣшеніемъ сна и съвршенніемъ**
стго дѣла написа са сна книга глемла стын єфремъ, въ
земли Златовскон, въ мястѣ рѣкомъ Лѣсново, въ обителн
стаго архистратига Михаила. Въ лѣто блговѣриаго и хрѣто-
любиваго црквѣ бѣлгарскаго Іоан Алєзандра и блговѣриаго и хрѣто-
любиваго црквѣ Стефана срѣбскаго и грыуьсыж замла. и
великаго деспота Іоан Оланвера, хтитора тогоже храма и при
всесобѣнѣиѣ архидиакона тѣх земла кур Арсенії,¹⁾ **повелѣкшъ мн**

¹⁾ За седалището на епископа въ Злетово, въ Морозвицѣ, а може би
 и въ самия Лѣсновски монастиръ, срв. стр. 154, 165.; — Иор. Иановъ,
 Сѣверна Македония, стр. 78.